

Твої крила, якщо ближче, не є крила
Коли приходиш, завжди я хапаю вила
Ніяк не можу зрозуміти, в чому твоя сила
Мабуть колишня твоя врода мене купила

Коли зубами тягнешся до моєї шиї
Вию, плачу, та лиш серденько скаче
Тільки так та не інакше б'ють два зелених світла
Очі! З них злочин виходить у темряву ночі

На крилах ночі триває злочин
Колишне кохання ожива, принаймні її крила
Якщо ближче, не є крила
Вию та плачу від вигляду милої

Не мине мене мила. Лле з очей моїх злива
Крилами вікна закрила. Але це вже не крила
Руки тягне до мене
Я чую подих іла. Не мине мене мила

Не мине мене мила. Приходе та крила склада
Кров як вода. П'є мене мила
Як оту воду. За її вроду віддаю кров
Не мине мене мила

По тілу стека якась зелена вода
Зелені очі. Специфічна врода
Кладовище позаду городу
Ліворуч підете, знайдете жах по хрестах

Спить під хрестом моя мила
Це неможливо. Але якась
Невідома сила її підіймає з могили
Та тягне до мене, зубами до шиї

Не мине мене мила. Приходе та крила склада
Кров як вода. П'є мене мила
Як оту воду. За її вроду віддаю кров
Не мине мене мила

Мила з шиї кров тягне. Тягне, потягне
Тримає зубами мене за трахею. Я млію. Під ранок сірію
Як отой підранок від двох малесеньких ранок

Дві сині крапки. Відкину тапки
Ні часник, ні кол, ні хрест не псує милу
Її чорні крила кожну ніч в вікні бачу
Складаю вила. Вию. Плачу

Не мине мене мила. Приходе та крила склада
Кров як вода. П'є мене мила
Як оту воду. За її вроду віддаю кров
Не мине мене мила